

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 ust. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wypłaceniu przez państwo członkowskie miejsca zamieszkania kwoty różnicy między świadczeniami rodzinnymi w przypadkach, w których osoba uprawniona do zasiłku rodzinnego — podobnie jak drugi rodzic — jest zatrudniona w Szwajcarii jako pracownik transgraniczny i tam otrzymuje na rzecz swoich dzieci mieszkających w państwie członkowskim miejsca zamieszkania świadczenia rodzinne, które są mniejsze niż zasiłek rodzinny przewidziany w państwie członkowskim zamieszkania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, Dz.U. L 149, s. 2 (polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 01 s. 35–82), w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., Dz.U. L 28, s. 1, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 647/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r., Dz.U. L 117, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 23 marca 2012 r. — Goldbet Sportwetten GmbH przeciwko Massimowi Sperindeowi

(Sprawa C-144/12)

(2012/C 184/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Goldbet Sportwetten GmbH

Strona pozwana: Massimo Sperindeo

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (rozporządzenia nr 1896/2006) powinno się interpretować w ten sposób, że w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty należy także stosować art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽²⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenia nr 44/2001) w przedmiocie uzasadnienia jurysdykcji sądu poprzez wdnanie się pozwanego w spór?

2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

czy art. 17 rozporządzenia nr 1896/2006 w związku z art. 24 rozporządzenia nr 44/2001 powinno się interpretować w ten sposób, że wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty skutkuje wdnaniem się w spór, jeżeli nie jest w nim podnoszony brak jurysdykcji sądu wydania?

3) W wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

czy art. 17 rozporządzenia nr 1896/2006 w związku z art. 24 rozporządzenia nr 44/2001 powinno się interpretować w ten sposób, że wniesienie sprzeciwu ewentualnie uzasadnia jurysdykcję poprzez wdnanie się w spór wtedy, gdy podnoszone są w nim argumenty dotyczące istoty sprawy, ale nie jest podnoszony brak jurysdykcji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2001 L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 30 marca 2012 r. — Minister Finansów przeciwko RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

(Sprawa C-155/12)

(2012/C 184/05)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland Sp. z o.o.

Pytania prejudycjalne

1) czy unormowania wynikające z art. 44 i 47 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że kompleksowe usługi w zakresie magazynowania towarów, obejmujące przyjmowanie towarów do magazynu, umieszczanie towarów na odpowiednich półkach magazynowych, przechowywanie tych towarów dla klienta, wydawanie towarów, rozładunek i załadunek oraz w stosunku do niektórych klientów przepakowywanie materiałów dostarczonych w opakowaniach zbiorczych do indywidualnych zestawów, są usługami związanymi z nieruchomością, które opodatkowane są w miejscu, w którym znajduje się nieruchomość, zgodnie z art. 47 Dyrektywy 112;

2) czy też należy przyjąć, że są to usługi opodatkowane w miejscu, gdzie usługobiorca, na rzecz którego świadczone są usługi, posiada stałą siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub w przypadku jej braku, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu, stosownie do art. 44 Dyrektywy 112?

(¹) Dz.U.L 347 s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 30 marca 2012 r. — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH przeciwko SC Laminorul SA

(Sprawa C-157/12)

(2012/C 184/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

Strona pozwana: SC Laminorul SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 34 pkt 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹) obejmuje również przypadek niezgodnych ze sobą orzeczeń z tego samego państwa członkowskiego (państwo wydania wyroku)?

(¹) Dz.U. 2001 L 12 s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 lutego 2012 r. w sprawie T-32/11 Verenigde Douaneagenten przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11 kwietnia 2012 r. przez Verenigde Douaneagenten BV

(Sprawa C-173/12 P)

(2012/C 184/07)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Verenigde Douaneagenten BV (przedstawiciel: adwokat S. H. L. Moolenaar)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku zgodnie z zarzutami wskazanymi w odwołaniu,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1) **Pierwsze dwa zarzuty** dotyczą błędu co do prawa, którego dopuścił się Sąd poprzez stwierdzenie, że strona pozwana słusznie doszła do wniosku, że świadectwa przewozowe EUR.1 zostały wydane wskutek nieprawidłowego przedstawienia stanu faktycznego przez eksportera.

Sąd oparł się przy tym na pojedynczych pismach skierowanych do Departement van Economische Zaken (ministerstwa gospodarki) około dwa i pół roku przed rzeczywistym wywozem, które można interpretować w różny sposób oraz na błędnie przyjęte za nieistotne zastosowanie zasady kumulacji, przy czym Sąd pomija okoliczność, że nawet władze uważają ją za bardzo skomplikowaną.

Jednocześnie Sąd nie wziął pod uwagę, że niderlandzkie organy celne w postępowaniu przed Gerechthof te Amsterdam wyjaśniły, iż nie mogą dowieść, że udzielenie omawianych świadectw przywozowych EUR.1 wynikało z nieprawidłowego przedstawienia stanu faktycznego przez eksportera.

2) **Zarzuty trzeci i czwarty** dotyczą błędów co do prawa, których Sąd dopuścił się w związku ze stwierdzeniem, że organy celne w Curaçao w chwili wydania świadectw EUR.1 nie wiedziały lub nie miały obowiązku wiedzieć, że omawiane towary nie mogły zostać objęte preferencyjnym traktowaniem.

Sąd nie uwzględnił w swych rozważaniach okoliczności, że dla celów wydania świadectw przewozowych EUR.1 Departement van Economische Zaken w Curaçao przeprowadził co najmniej jedną kontrolę na miejscu, u eksportera. Ponadto Sąd nie wziął pod uwagę, że przy wydawaniu świadectw pochodzenia EUR.1 organy celne w Curaçao skontrolowały pochodzenie omawianego cukru w związku z jego przetworzeniem, aby w ten sposób zweryfikować wybrany reżim prawny.

Ponadto Sąd nie uwzględnił, że świadectwa przywozowe EUR.1 zostały wydane przez organy celne na podstawie świadectw pochodzenia w postaci formularza A (zwanymi dalej: formularzami A), na których nie można oprzeć wydania świadectw przewozowych EUR.1.